

ARNHEMISCHE COURANT.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal
weeke wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag,
Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is
elk de drie maanden.

WOENSDAG 4 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf
regels, f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen segeleert, voor elke
plaatsing.

De heer GUIZOT over de regeerkunde.

In de politieke crisis, waarin wij ons bevinden, en terwijl alle oogen gevestigd zijn op de vertegenwoordiging, van wier meerdere of mindere energie de opkomst of ondergang des lands kan afhangen; in een oogenblik, waarin het heilloos regeeringsstelsel des Behouds op het spel schijnt te staan, en deszelfs voorstanders de uiterste pogingen aanwenden, om het nog langer te handhaven, — in een zoo gewichtig oogenblik komt het niet ondoelmatig voor, eenige ernstige woorden over wat men regeerkunde kan heeten aan te voeren, woorden van een man, algemeen geacht om zijne kunde en die althans door niemand een overdreven liberaal wordt genoemd. Ziehier, derhalve, hoe de heer Guizot, het hoofd der behoudende partij in Frankrijk, de regeerkunde verstaat. Aan zijne uitspraak toetse men de handelingen van ons bestuur, men besluite er uit, of hij ons stelsel van Behoud en deszelfs ministers houdenswaardig zou achten.

Nu hoore men den heer Guizot:
»Men behoeft niet lang te hebben geleefd om te weten, dat in de betrekkingen van mensch tot mensch, en als men dezelve een' voor een' neemt, men er zeer weinig zal vinden, die zich overgeven of verdedigen krachtens een denkbeeld. De overtuigingen zijn schaarsch, de belangen des levens zijn dringend; de omkoopning heeft duizend geheimen, het geweten duizend uitvlugten. Ja, zeker, het valt gemakkelijker een' mensch te winnen, dan tien, dan twintig, en in dit dagelijksch bedrijf zijn inderdaad de gevoelens van weinig waarde.
»Maar wat zult gij doen om een volk te winnen? Kom, bereken uwe middelen wel, ontvouw al uwe kunde; verlies geen dag, geen uur, geene minuut.
»Wat hebt gij aan te bieden aan die miljoenen, die u om niets vragen? Wat zult gij doen voor de bevolking, die van u leeft, die gij ten nauwernood kunt tellen, die u niet dan bij naam kent? Gij moet ze, echter, winnen; het is noodig, dat zij uwe bekwaamheid erkenne, zich dankbaar aan u hechte; want, bijaldien geen innige band ze aan u vereenigt, zoo bezit gij ze niet, en men moet zijn volk bezitten, om het te besturen!

»Meer dan eene omwenteling heeft de wereld geschokt; maar geene enkele viel er voor, of de gevoelens, de meeningen, de behoeften der menschen dreven ze aan. »Wonderlijke tegenstrijdigheid! Men vaart uit tegen de beginselen, de leerstellingen, de theoriën (1), men vervolgt ze als een verderfelijk kwaad van nieuwe soort; men wijt er al de ongelegenheid aan, welke wij lijden; en tevens verklaart men ze voor ijdele droomen! Men heeft voor de theoriën, en wil ze niet in aanmerking nemen, dan omer bevreesd voor te zijn. Daarin ligt, ik weet niet, welk mengsel van onbeschoftheid en van zwakheid, waarover men in verleiding komt te lagchen en zich te vertoornen tevens.
»Dat LODEWIJK XIV, van de hoogte zijns troons, en in den luister zijns roems, in den *Télémachus* niet meer zag dan eene satire en in FENELON een' ontevreden dweeper, men begrijpt het; het bestuur van Salente was inderdaad niet meer dan de dichtsterlijke utopie van een' edelman. Maar, men geve acht; de tijden zijn zeer veranderd; die theoriën en meeningen welke, naar gij zegt, zoo weinig waarde hebben (2), hebben staten omgeworpen en gesticht; vertrouwend op hare beloften, zijn volken eene stormachtige en onzekere toekomst ingesnel; de koningen verbinden zich met elkander, ten einde den nieuwen geest te weerstaan. Dat, na zulke ervaringen, en in zulk een' staat van zaken, het bestuur jegens de denkbeelden en theoriën eene minachting voorwendt, gelijk de koning van Siam voor dezelve mag gevoelen, waarlijk, ik vind geene woorden om zulk eene snoeverij bij zoo groote verblindheid te bestempelen.
»Voorwaar, nimmer koos de politiek haren tijd slechter, om de theorie te hoonen. Zij rille dus niet meer bij het bloote hooren van dat woord, of wel, zij erkenne, dat er daar eene kracht aanwezig is, waarmede men wel rekenen moet.

»De gewichtige daadzaak, de daadzaak, die alles beheerscht, het is de voortgang des menschelijken geestes, die ten huidige dage de openbare meening verheft tot eene, zoo te zeggen, tijdelijke magt: Ligtgeraakte en fiere magt, welke verlangt, zoo al niet gehoorzaamd, dan toch begrepen en geëerbiedigd te worden.

»Die menschelijke geest moge nu bij wijlen rusten of insluimeren, hij zal zijne vlugt hervatten en voortschrijden op zijnen weg; ver dus daarvan, dat het der politiek geoorloofd zij, de meeningen met eene aanmatigende geringschatting te behandelen, is het haar voorgeschreven, dezelve in hooge aanmerking te nemen; magtige middelen van regering liggen er in opgesloten, wanneer men dezelve wel begrijpt, evenzeer als gevaarlijke hindernissen, wanneer men ze versmaadt; en de lompe fout, welke ten huidige dage het bewind kan begaan, is, te verzuimen er partij van te trekken, terwijl het zich niet ontveinzen kan, dat het dezelve vreest.

»Het is het kenmerk eener krachtige en wijze staatkunde, steeds vooruitgang te beoogen; nooit een' stap te doen, dan om onverwijld voort te schrijden. Het is het kenmerk eener verouderde en verbasterde staatkunde, nooit eenige volledige waarheid te erkennen, nimmer een afdoend resultaat te verlangen, altoos halve middelen te bezigen, heden als een geneesmiddel in te roepen, wat zij gisteren als een gevaar beschouwde; kortom, zich onophoudelijk in haar bed om te wenden als een zieke, die overal rust zoekt en ze nergens vindt.

»Al wat ernstig is wacht den regel en kan dien ontvangen. Weet te voldoen aan wat regelmatig is, en gij zult een' zeer sterken steun hebben ter beteugeling van het ongeregelde.

»Niets is gevaarlijker voor nieuwe regeringen dan de verlokking, om zich als oude en ingewortelde regeringen te beschouwen; omdat zij overeind staan, droomen zij, dat zij wortels hebben, en denken slechts, om zich een onbezorgd rustbed te schudden, terwijl haar bestaan nog slechts een zwakke en ontluikende kiem is.

»Naardien het land noodwendig moet bekomen, wat het verlangt; zoo is niets noodwendiger, dan het zulks door regelmatig middelen te bezorgen, uit vrees, dat het zulks niet zoeken op anderen weg.

Buitenlandsche berigten.

ENGLAND.

Londen, 31 juli. Onlangs is hier uitgekomen een zeer opmerkelijke geslachtslijst van de koningin Victoria, die in regte lijn, in den 7den graad, afstamt

(1) »Holle theoriën», heet het bij ons.

(2) Zoo »hol» zijn.

van een edelman van Poitou, *Alexander Dessemter*, heer van Oibrouse, en van *Jacoba Poussard Duvi-goux*, zijne vrouw. *Eleonora*, hunne dochter, ge-boren op het kasteel Oibrouse, gemeente Usseau, kanton Manzé, arrondissement van Niort (Deux-Sè-vres) boezemde den levendigsten hartstogt in aan *Ge-orge Willem van Brunswijk*, hertog van Lunen-burg, die haar eerst heimelijk trouwde en naderhand zijn huwelijk bekend maakte, toen zij tot gravin van Harburg was verheven. — *Sophie Dorothea*, doch-ter van den prins van Brunswijk-Lunenburg, huwde den 21sten november 1682 met haren neef, den her-tog van Brunswijk, keurvorst van Hanover, later koning van Engeland, onder den naam van *George I.*

— Gedurende deze week zijn van edele metalen uit Londen uitgevoerd naar België 45,000 oncen zilver in baren en 10,000 oncen aan zilvergeld, naar Ham-burg 12,000 oncen dito, naar Oporto 3832 oncen aan goudgeld en naar Hamburg 500 oncen dito.

FRANKRIJK.

Parijs, 31 juli. Het *Journal des Débats* wijdt heden wederom een artikel aan de gebeurtenissen in Italië en schijnt nog te willen volhouden, dat er geen plan tot zamenzwering bestaan hebbe, ofschoon de ontkenning ditmaal op minder stelligen toon ge-schiedt dan in het eerste artikel en het zelfs tot het bestaan van een komplot schijnt over te hellen.

Daarentegen blijft de *Sémaphore* van Marseille volhouden, dat de zamentwering van ernstigen aard was en bevat wederom een brief uit Rome, nieuwe bijzonderheden behelzende, waaruit blijkt, dat het komplot tegelijk met de aankomst der Oostenrijksche troepen te Ferrara moest uitbarsten, en dat het zich over verscheidene steden in den Kerkelijken Staat uitstrekte.

De *Constitutionnel* bevat een brief uit Ferrara, waaruit blijkt, dat de Oostenrijksche troepen, wel verre van zich te verwijderen, nieuwe troepen wach-ten. In dezen brief werd ook gesproken van eenige buitensporigheden, welke de Oostenrijkers bedreven hadden, en van een bevel, dat de Oostenrijksche generaal uit Weenen ontvingen had, om de bevol-king, bij de minste wanorde, niet te sparen.

BELGIE.

Brussel, 1 aug. Men zegt, dat de combinatie, welke de meeste kans heeft het ministerie te zullen uitmaken, bestaat als volgt: *Lebeau*, buitenlandsche en *Rogier* binneulandsche zaken; de *Haussey*, ju-stitie; *Delfosse*, financiën; *d' Hoffschmidt* openba-re werken en *Charal* oorlog.

— In de afgelopen week is te Veurne, in West-Vlaanderen, eene processie gehouden, waarbij de passie is vertoond geworden. Bij die gelegenheid hebben vijf belangrijke ongeregeligheden plaats ge-had en is de politie genoodzaakt geweest om kracht-dadig tusschenbeiden te treden.

Binneulandsche berigten.

Amsterdam, 2 aug. Dezer dagen is uit een Duitsch dagblad door ons, alsmede door andere Hollandsche con-stanten, overgenomen een brief uit Stuttgart, mel-dende dat de reis van Z. M. den koning van Wur-temberg in verband stond met het voornemen, het-welk bij Z. K. H. den prins van Oranje zou bestaan, om van zijne regten op den troon afstand te doen.

Wij worden thans uit eene officiële bron versocht te melden, dat de reis van Zijne Württembergsehe Majesteit naar Nederland geen ander doel heeft dan een vriendschappelijk bezoek aan ons hof, en vooral aan hoogstdezelfs doorluchtige dochter, H. K. H. de prinses van Oranje.

's Gravenhage, 1 aug. Het ter rekwisitie van het openbare ministerie ambtshalve ingestelde reger-lijk onderzoek jegens den pseudo-leverancier van ambten of posten, *Govert Pieter Verploegh*, thans alhier in hechtenis, wordt met ijver en zorg voortgezet. Reeds onderscheidene personen hebben in deze beruchte zaak getuigenis afgelegd, terwijl ook de beklagde een en andermaal is gehoord. De beklagde heeft pertinent verklaard, (en alsoo in strijd met zijne vroegere voorzetten) op geenerlei wijze met ambtenaren der departementen van alge-meen bestuur in betrekking te staan, en dat over-igens de onderhatige gefinancierde speculatie, hoewel onder den naam van de firma *Godefroy & Comp.* gevoerd, door hem alléén heeft plaats gehad en dat hij derhalve geene complices kan bewijzen.

's Gravenhage, 2 aug. In de zitting van de Twee-

de Kamer der Staten-Generaal van heden is ingeko-men eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, strekkende tot vaststelling van titel IV, boek I, van het nieuwe Wetboek van Straf-regt, handelende van daders, mededaders, mede-pligtigen en begunstigers van misdrijven; verzending naar de afdeelingen.

De beraadslagingen over het 2de hoofdstuk van de staatsbegroting van 1848—1849 (het departement van buitenlandsche zaken) zijn daarna aangevangen.

Daarover hebben het woord gespord de heeren: *van Rijkevorsel*, de *Man*, *Boreel van Hoge-landen*, *Gevers*, *Duymaer van Twist*, van *Pan-huys*, van *Beek Vollenhoven*, van *Goltstein*, *Luzac*, de *Monchy*, *Nap*, de *Jong van Beek en Donk*, *Verwey-Méjan* en de *Kempnaer*. — Daarna is dit hoofdstuk breedvoerig verdedigd door H. H. E. E. de ministers van buitenlandsche zaken, van koloniën en van financiën en eindelijk aangenomen met 32 tegen 26 stemmen.

Voor de heeren: *Scheers van Harencarspel*, *En-sschedé*, van *Nagell*, *Faber van Riemsdijk*, van *Leeuwen*, *Hoofst*, *Kiema*, *Corver-Hoofst*, *Mutsaers*, *Romme*, *Nederburgh*, *Corneli Jongsma*, *Telling*, de *Weichs de Wenne*, van *Akerlaken*, *Timmers Verhoeven*, van *Bleiswijk*, *Lycklama à Nyeholt*, *Gouverneur*, *Cost Jordens*, *Kuiphorst*, *Luyben*, *Menso*, *Star Busman*, *Beerenbroek*, van *Haer-solte*, van *Naamen*, *Borski*, *Egter*, *Byleveld* en *Bruce*.

Tegen de heeren: *Luzac*, *Anemaet*, van *Helo-ma*, *Storm*, van *Dam van Isselt*, *Uytwerf Ster-ling*, van *Rosenthal*, *Gevers*, *Nap*, *Schooneveld*, van *Ryckevorsel*, *Modderman*, de *Kempnaer*, van *Goltstein*, *Verwey-Méjan*, de *Monchy*, de *Basher*, van *Twist*, *Boreel*, *Hoffman*, de *Man*, van *Pan-huys*, van *Beek Vollenhoven*, de *Jong van Heem-stra* en van *Sasse van Isselt*.

In deze zitting heeft nog de commissie van rap-porteurs verklaard, genood te zijn, haar algemeen verslag uit te brengen over het ontwerp van wet tot verhooging der begroting van marine over 1847.

De dag der beraadslagingen zal nader worden be-paald.

De zitting wordt geschorst tot heden avonden 8 ure.

In de avondzitting van heden is het hoofdstuk van justitie, na beraadslaging, mede aangenomen met eene meerderheid van 35 tegen 23 stemmen.

Leeuwarden, 30 juli. Heden was alhier op de markt de prijs der koeijen en schapen aanmerkelijk lager. De oorzaak daarvan bestaat hierin, dat vele boeren genoodzaakt zijn hun vee te verkoopen, met gebrek aan hooi. Het is dus zeer waarschijnlijk, dat de prijs van het vleesch spoedig eene belangrijke daling zal ondergaan. In deze provincie zijn reeds landbouwers, die genoodzaakt geweest zijn, hun vee op stal te zetten, doordat de muizen hunne greid-landen in die mate hebben verwoest, dat het gras niet meer in toereikende hoeveelheid voorhanden is, om het vee te voeden.

Hoewel de ziekte in de aardappelen zich in vele akkers openbaart, blijven de knollen tot dusver onbesmet; slechts zelden kruijt men een zwaagste-ken aardappel te sien. De knollen zijn thans zeer meelrijk en bevatten daardoor meer voedingstof dan in de beide vorige jaren. De stoelematters zijn thans bijna alle gerooid en hebben een goed gewas opge-leverd; de late gelen spullen spoedig aan de markt komen.

— Naar men verneemt, heeft Z. K. H. prins *Hendrik* aan de directie der beroemde Squeker hard-seil-partij eenen zilveren pokaal aangeboden, om tot prijs te dienen bij de seilpartij op 18 augustus. Men verwacht, dat ook eenige Hollandsche hardseilers aan dat feest zullen deelnemen.

Maastricht, 31 juli. Men verneemt, dat het ver-zet of de voorziening in cassatie door den officier van justitie bij de arrondissements-regtbank ter dezer stede gedaan, tegen de ambtsgesongemaakte lijst van kandidaten voor de vacante plaats van regter-plaats-vertaanger, met medewerking van den regter-plaats-vertaaneers, door Zijn Ed. Achth. is ingetrokken, ten gevolge van de bedenkingen, welke de heer pro-cureur-generaal bij den Hoogen Raad tegen de ge-grondheid van dat van dat yuzet gemaakt heeft, zoo dat men het er voor houden moet, dat de plaats-vertaangere ook regt hebben om aan het verkiezen

van kandidaten, naar aanleiding van artikel 52 der wet op de regterlijke organisatie, doer te nemen.

Arnhem, 4 aug. Wij nemen, uit den *Tijd Noord-Hollandsche Courant*, over het volgende adres van de *Algemeene Synode der Nederlandsche her-vormde kerk aan Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden*, enz. enz. enz.

's Gravenhage, den 12den juli 1847.

SIRE!

De algemeene synode der Nederlandsche hervormde kerk acht zich verplicht, om, in eene hoogst teedere en belangrijke zaak, de wenschen en bezwaren van het door haar vertegenwoordigde kerkgenootschap aan Uwe Majesteit eerbiedig voor te dragen.

Het gewichtige vraagstuk, betreffende de verhouding, die er bestaan moet tusschen den staat en de kerk, is op nieuw ter sprake gebracht in de vergadering der volksvertegenwoordigers. De aanleiding daartoe gaf de opmerking, dat in het nieuwe concept van het Wetboek van Strafrecht, door de regering aan de Kamer aangeboden, de bepalingen gemist werden betreffende het dusgenoemde regt van *placet*, zoo als die tot hertoe bestonden, blijkens artikelen 207 en 208 van het tegenwoordige wetboek van strafvordering, en overeenkomstig de behoeften des tijds, gewijzigd, mede voorkwamen in den tienden titel, tweede boek, van het concept-wetboek van Strafrecht in 1842. Varen de bedenkingen tegen de weglating dier bepalingen, onlangs in het midden gebracht door de centrale commissie der Staten-Generaal, hoogst ge-wichtig, uit aanmerking der gevaren, die daaruit voor den staat en het behoud zijner regten schijnen voort te vloeijen, zij zijn dit niet minder in de oogen van de vertegenwoor-digers der Nederlandsche hervormde kerk; wanneer zij zich voorstellen, welke de gevolgen dier weglating zijn zullen voor de kerk, de handhaving van wier regten en belangen hun werd toevertrouwd.

Op grond dier overtuiging zij het ons geoorloofd, Sire! Uwe Majesteit eerbiedig te verzoeken, in overweging te willen nemen, of de opheffing van het tot hertoe in Neder-land bestaande regt van *placet* in overeenstemming zij te achten met de artikelen 190 en 189 der grondwet. Volgens het eerstgenoemde artikel genieten de belijders der onder-scheidene godsdiensten allen dezelfde burgerlijke en politieke voorregten." Met de vernietiging echter van het vierde ar-tikel, tiende titel, van het concept-wetboek van Strafrecht van 1842, zal het voortaan aan het kerkgenootschap der roomsch-gezinden vrijstaan, om zonder eenig verlof of vootaftaande inzage der hooge regering, elken bullebrief, rescript, besluit, mandament, expeditie of andere acte, haar door eene bii-tenlandsche geestelijke overheid toegezonden, te doen afskon-gen, terwijl bij de hervormde kerk, welke door Uwe Majesteit gesanctioneerde reglementen, het regt van *placet* in al zijnen omvang blijft bestaan, met betrekking zelfs tot het geringste reglement, dat door de kerk in haar eigen boezem wordt vastgesteld, en van iedere kerkelijke beroeping tot het ambt van herder en leeraar, die in hun midden plaats heeft. Het groot verschil, dat hierdoor ten aanzien der beide kerkgenootschappen ontstaat, valt te ken-nelijk in het oog, dan dat de hervormde kerk zich niet ver-pligt zoude rekenen, daarop de aandacht van Uwe Majesteit te vestigen.

Het zij, echter, verre van ons, dat de opmerking dier onge-lijkheid, uit het bovengemelde voortvloeiende, der Synode voor het tegenwoordige aanleiding zoude geven, om ook voor de hervormde kerk dezelfde vrijheid te verlangen, die met de geheele opheffing van het regt van *placet* aan de roomsch-katholieke kerk zoude ten deel vallen. Als belij-ders van eenen Heer, die ons geboden heeft den keizer te geven wat des keizers is, erkennen de hervormden het onyverreemdbaar regt van den staat, om, zonder zich in te laten met het inwendig bestuur der kerk, of hare geloofsbelijdenis, overeenkomstig artikel 194 der grondwet, toe te zien, dat alle godsdienstige gezind-heden zich houden binnen de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den staat. De met artikel 190 der grondwet strijdige ongelijkmatigheid, waarop de Synode het vraag de aandacht van Uwe Majesteit te vestigen, kan haar derhalve, bij eene algemeene handhaving van het regt van *placet*, nooit leiden tot den wensch, dat ook voor de her-vormde het toezigt van den staat moge worden opgeheven, maar wel, integendeel, tot de dringende bede, dat met de weder-opname van artikel 4, tienden titel, van het con-cept-wetboek van Strafrecht van 1842, het aloude en alom er-kende regt van *placet* ten aanzien van alle kerkgenootschap-pen moge blijven gehandhaafd, en zoodoende het door veler opgemerkt gevaar wordt afgewend, de regten van Uwe Ma-jesteits kroon langzamerhand en van lieverlede, inspijt on-ser grondwettige vrijheid, in de handen van den roomschen bisschop te sien overgaan.

Doeh liet zijn niet slechts de door de grondwet aan al-len gelijkelijk toegekende regten, die de Synode bewegen zich met bescheidenheid tot Uwe Majesteit te wenden; ook het gelijke regt op de bescherming der hooge regering, aan ieder kerkgenootschap bij artikel 189 der grondwet waarborgd, acht zij, dat met de opheffing van het regt

Van *placet* voor de hervormde en andere protestantsche ingezetenen des rijks, in de waagschaal wordt gesteld. Tot die bescherming behoort toch die zorg, dat door het eene kerkgenootschap niets worde ondernomen, waarbij de grondwettige vrijheid of de veiligheid der leden van het andere zoude verkort worden. Dit te verhoeden en daarop toe te zien, zal de staat van hetzelfde oogenblik af aan ophouden te vermogen, waarop de volkomene emancipatie der roomsch-katholieke kerk van regeringswege en bij de wet zal zijn uitgesproken, en de regering zal, ten gevolge daarvan, niet langer bij magte zijn, om, des vereischt wordende, aan de protestanten de bescherming te verleen, die ook hun door de grondwet wordt toegezegd. Het gevaar, daaruit voortvloeiende, achten wij des te grooter, naardien het bekend is, hoe het buitenlandsch opperhoofd der roomsch-katholieke kerk, ondersteund door eene partij, die den ondergang van het protestantismus en van de hervormde kerk met alle middelen beproeft, zich hierdoor in de gelegenheid zal gesteld zien, om zonder eenige vrees voor het veto Uwer Majesteit, ongehinderd zulke bevelen, besluiten of vermaningen uit Rome uit te vaardigen, als der romeinsche staatkunde, is het noodig, om zelfs met opoffering van de rust in den staat en van het geluk der huisgezinnen, het geschiktste zullen voorkomen, om haar in Nederland verloren grondgebied te herwinnen.

Zoozeer wij nu overtuigd zijn, dat de opheffing der gemelde artikelen, betreffende het *placet*, uit het Wetboek van Strafrecht onbestaanbaar is met de bovengenoemde artikelen der grondwet, zoo weinig achten wij, ter andere zijde, de gezegde bezwaren uit den weg geruimd door het onlangs ontworpen nieuwe artikel 25 van het Wetboek van Strafrecht, tweede boek, tweede titel, voorkomende in de nota van wijzigingen, ingevolge de bedenkingen van de centrale commissie der Staten-Generaal, door de regering voorgesteld, ter vervanging van den tienden titel, tweede boek, van het concept van 1842. Het regt van *placet* is daarmede niet hersteld, maar veeleer eene beperking van het staatsburgerlijk regt van den bedienaar der godsdienst uitgesproken die ons voorkomt niet te kunnen worden in overeenstemming gebracht met de vrijheid, die het 22ste artikel der grondwet aan iederen burger waarborgt, om, behoudens zijne verantwoordelijkheid aan de maatschappij of bijzondere personen, zijne gedachten of gevoelens door de drukpers te openbaren. De in het vermelde 25ste artikel voorkomende uitdrukking, in eene openbare bijeenkomst, schijnt ons te algemeen, indien daarmede slechts eene openbare godsdienstige bijeenkomst mogt bedoeld zijn. In elke andere openbare bijeenkomst kan het toch wel den bedienaar der godsdienst tot eene misdaad worden gerekend, dat hij, overeenkomstig zijn grondwettig regt, met bescheidenheid zich mogt veroorloofd hebben eenige afkeurende beoordeeling van eene daad, hetzij van het openbaar gezag, hetzij van eene wet of wettelijke verordening. — Hetzelfde komt ons voor van toepassing te zijn op de daarop volgende uitdrukking in hetzelfde artikel voorkomende, in eenig geschrift, enz. Van deze woorden toch schijnt het niet duidelijk te blijken, of zij op zich zelve staan, dan of zij met de vroegere in zijne geestelijke of kerkelijke betrekking, moeten worden verbonden. Het onderscheid in dezen komt der Synode niet gering voor, dewijl uit voorzegde artikel, in het eerstgenoemde geval, aanleiding zoude kunnen genomen worden ter bestraffing van eenen bedienaar der godsdienst, ook wanneer hij zulk een geschrift niet in zijne geestelijke of kerkelijke betrekking mogt uitgegeven of door den druk verspreid hebben. De Synode is overtuigd, dat deze verklaring geheel tegen de bedoeling der ministeriële voordragt zoude inloopen, waarom zij, ter voorkoming van elke moeilijkheid, die voor het vervolg uit eene min duidelijke redactie van het voornoemde artikel zoude kunnen voortvloeijen, Uwe Majesteit eerbiedig verzoekt, dat in de plaats der woorden: openbare bijeenkomst gelezen worde: openbare godsdienstige bijeenkomst, en na de woorden: eenig geschrift, worde ingelascht: herderlijke onderwijzingen, behelzende, zoo als die in het tegenwoordige Wetboek van Strafrecht, artikel 204, gevonden worden.

Sire! wanneer de Synode der Nederlandsche hervormde kerk het waagt, de belangen der haar toevertrouwde kerk aan Uwer Majesteits bescherming aan te bevelen, dan doet zij dit met te meer vertrouwen, naarmate wij ons met grootere dankbaarheid herinneren, hoe de koning, Uwer Majesteits ontslapen vader, in 1827 van zijnen troon, in de vergadering der volksvertegenwoordigers verklaard heeft, dat het voorbehoud, onder hetwelk de afkondiging der bulle, bij gelegenheid van het gesloten concordaat met den roomschen stoel door den paus uitgegeven, door Zijne Majesteit vergund was, den waarborg bevatte, welken 's lands wetten noodzakelijk maakten. Deze verklaring vond destijds weerklink bij de vertegenwoordigers des volks, ofschoon voor het grooter deel uit roomsch-katholijken bestaande, blijkens het antwoord op de koninklijke aanspraak van de beide Kamers der Staten-Generaal, den 29sten oktober deszelfs jaars, waarin men verklaarde: het koninklijke voorbehoud, gevoegd bij het verlof tot afkondiging der pauselijke bulle, geenszins te houden voor een bloot formulier,

maar daarin de zekerheid te zien, dat het zesde en tiende hoofdstuk der grondwet, het een van de godsdienst, het ander van het onderwijs en het armbestuur, ongeschonden zouden blijven, en daarop evenmin inbreuk geschieden, als op de andere wetten, betrekkelijk die gewigtige onderwerpen.

Sire! de Synode der Nederlandsche hervormde kerk verzoekt van Uwe Majesteit eerbiedig, op grond der aangevoerde redenen, dat het Hoogstdezelve moge behagen, in het nieuwe concept-wetboek van Strafrecht weder te doen opnemen het vierde artikel, tiende titel, tweede boek, van het concept van 1842, en eene veranderde redactie te bevelen van het 25ste artikel van het nieuwe concept-wetboek van strafrecht, nota van wijzigingen, tweede boek, tweede titel. De Synode verkeert daarbij in de vaste overtuiging, dat hare billijke wenschen gehoor zullen vinden bij den vorst, op wiens regtvaardigheid de Nederlandsche hervormde kerk, inzonderheid in deze dagen, haar vertrouwen vestigt.

Wij verzoeken Uwe Majesteit, de verzekering aan te nemen der onveranderlijke verknochtheid aan Hoogstderzelver persoon en regering en terwijl wij daarover den zegen des Allerhoogsten afsmeeken, noemen wij ons met de gevoelens van den verschuldigten eerbied,

SIRE!

Uwer Majesteits gehoorzame en getrouwe onderdanen,

De Algemeene Synode der Nederlandsche Hervormde Kerk,

(getrokken) A. VERWEIJER, President.

J. J. ROOZEBOOM, Secretaris.

— Uit de jongste Fransche bladen nemen wij het volgende over:

— De verkiezingen in Engeland zijn gunstig voor het ministerie. Zij zullen hetzelfde, indien zij op dezen voet voortgaan, eene groote meerderheid geven op de vereenigde Peelisten en Protectionisten. Intusschen, heeft de heer *Macaulay*, een der uitscheidende leden van het ministerie, te Edimburg de nederlage geleden tegen over zijn mededinger. Reeds zijn er uit den boezem der stad Londen beschuldigingen van omkoopning tegen de overwinnende partij gerezen: maar welke Engelsche verkiezingen blijven daarvan verschoond? De verkiezing van den heer *Rotschild* vindt geene sympathie, hoegenaamd, bij de Anglikenen, welke nog verre zijn van de denkbeelden van verdraagzaamheid, in de meeste katholieke constitutionele staten in praktijk gebracht.

Lord *Palmerston* heeft zijne buitenlandsche staatkunde heftiglijk aangevallen gezien, op de *hustings* van *Tiverton*, door zijn tegenstander mededinger, den heer *Harney* chartistisch kandidaat. Hij is genoodzaakt geweest, dezen aanval te beantwoorden met eene lange rede. Men kent nog niet den uitslag der verkiezingen van dit distrikt, noch dien der universiteiten van Cambridge en Oxford. — Alle belangstelling der staatkunde bepaalt zich bij den toestand van Italië en Zwitserland.

De Oostenrijkers hebben Ferrara niet ontruimd, ondanks de uitnoodiging daartoe van de Roomsche autoriteiten. Te Rome heeft er, eindelijk, eene verzoening plaats gehad tusschen de troepen en het volk. Onderscheidene personen, welke de publieke opinie had aangeduid als betrokken geweest zijnde bij de jongste zamenzwering, eischen een onderzoek ten deze. — Men signaleert bendes in Calabrië. Zij hebben, heet het, den militairen kommandant gevangen genomen; deze is president der commissie van *Cozenza*, welke de broeders *Bandiera* en hunne lotgenooten heeft veroordeeld. Zulke feiten zijn, indien zij bevestigd worden, zeer geschikt tot meerdere bemoeijelijking der stelling van den paus, welken Oostenrijk en het Napelsche gouvernement beschuldigen zullen indirecte oorzaak dezer opschuddingen te zijn.

— Eene volks-manifestatie van eene dreigende houding, zoowel voor het Berner gouvernement, als voor de zeven katholieke kantons, heeft zoo even plaats gegrepen in den zetel-zelven des gouvernements. De volks-associatie, welke reeds in deze stad bestond, heeft eene groote vergadering belegd en doen verklaren, bij eenparigheid van stemmen der aanwezige leden, dat zij zich belasten zou met de ten-uitvoering der landdags-besluiten oprigting de uitzetting der jesuïten, tot ontbinding van den *Sonderbund*. Intusschen, belooft zij, zich te zullen houden binnen de wettige perken.

— De berigten van Catalonie zijn steeds ongunstig luidende voor de regering der koningin. De grondeigenaren, welke zich wilden vrijk open van de plundering, waarmede de Montemolinisten hen ieder oogenblik bedreigen, moeten aan dezen eene schatting

betalen. Het gouvernement is niet bij magte heerde daartegen te vrijwaren.

— Volgens berigten uit Athene, d. d. 18 juli, waarborgen de geheel afgelopen verkiezingen in Griekeland aan het ministerie eene groote meerderheid in de Kamers. De opening der zitting heeft moeten plaats hebben op 22 juli. De orde is te Maina hersteld.

— Brieven uit Konstantinopel kondigen de op handen zijnde eindsbeslissing van het Turksch-Grieksch geschil aan. De heer *Mussurus* zal weder naar Athene terugkeeren als gezant der Porte, zonder daartoe door het Grieksch kabinet uitgenoodigd te zijn en zonder dat de gebruikelijke diplomatische bezoeken tusschen hem en den heer *Koelti* zullen zijn gewisseld en, eindelijk, zonder dat er voortaan weder kwestie zal wezen van hetgeen er op 13 januari 11 is voorgevallen. Na verloop van een bepaalden tijd zal de heer *Mussurus* teruggeroepen worden; hij zal van den koning het afscheidsgeloof ontvangen en aan den respectievelijk minister zijnen paspoort vragen. Zoodanig, zegt de *Friend des Volks*, is de ontkenning van deze kwestie, door de groote diplomaten van Oostenrijk daarop uitgevonden.

— Uit Rome, d. d. 22 juli, wordt gemeld, dat de kardinaal *Ferretti* in eene nota aan de groote mogendheden geprotesteerd heeft tegen de bezetting, — door de Oostenrijkers, — van Ferrara.

— De heer *Teste* is, op 30 juli 11., onder den invloed geweest van den aanval eener, ofschoon nog in hare opkomst zijnde, hersen-ontsteking. Vier geneesheeren, daartoe gecommiteerd door den minister van binnenlandsche zaken, hebben hem een bezoek, ten fine van onderzoek, gebracht. In huu rapport hebben zij de vrees geuit, dat de heer *Teste* eerlang niet meer in een huis van gezondheid (*maison de santé*) zou kunnen worden overgebracht. Wijders zegt het gerucht, dat de heer *Teste* verlof zou hebben bekomen, om zijn intrek te nemen in het gezondheids-huis *des Néothermes, rue de la Victoire*.

— Men zegt, dat de hertogin van *Orleans* zich onledig houdt met de laatste hand te leggen aan een werk van hooge filosofie en geschiedenis, bestemd voor de pers. Ingewijde personen prijzen dit werk uitermate.

— *El Correo* loogenstraf het gerucht, dat de koning van Spanje voornemens zou zijn, eene reis te doen naar het uiteinde van het schier-eiland.

Ingezonden stukken.

WEL EDELE HEREN!

Mogen wij UEd. een plaatsje verzoeken voor de hier volgende opmerkingen?

Wij kregen, dezer dagen in handen een vlagschriftje, getiteld: *Oproeping aan Nederland, om de eer des vaderlands te handhaven*. Bij het lezen van dien titel begrepen wij zoo spoedig niet, waarin of waarmede die eer gekrenkt moest zijn, en de Turijnsche kwestie kwam ons een oogenblik voor den geest, maar toen ons nu de namen van *MILMAY*, *CANTON*, *MORPETH*, *CANTON* en *CLOWES* in het oog vielen, dachten wij weder, dat de eene of andere Engelsche machinatie gesmeed zou zijn tot ondergang des lieven vaderlands. Eindelijk stuitten wij, bij het verder doorbladeren op de namen van *COSTER* en *EUTENBERG*, en wij begrepen, dat hier van het oude geschil sprake zou zijn. Wij besloten derhalve, het stukje de eer der lezing te gunnen, maar moeten bekennen, dat onze ingenomenheid reeds bij voorraad niet groot was, omdat wij uit de jongste geschiedenis der boekdrukkunst meenden ontwaard te hebben, dat de eer van Nederland te dezen opzichte niet alleen in het vaderland zelf voor goed was gevestigd, maar dat men ook meer en meer buiten 's lands regt deed wedervaren *à qui de droit*. Was wellicht in het buitenland een man van groote en gevestigde reputatie, iemand, wiens oordeel voor het algemeen afdruende kon zijn, opgestaan om *EUTENBERG*'s aanspraken met krachtige bewijzen te staven, en wilde nu een man van eenredigen roem en verdienste in ons land uogmaals voor *COSTER* in het strijdperk treden? Ziedaar wat wij verwachtten, maar bij de doorlezing vonden wij niets van dat alles; om kort te gaan, wij vonden eene oproeping om de eer van Nederland te handhaven, waar zij niet gekrenkt was, wij vonden, namelijk, de uitnoodiging om een duplicaat van *COSTER*'s staatsbeeld te doen verrijzen!

Ter juiste waardering van de hier bedoelde zaak, wenschen wij bescheidenlijk eenige vragen te rigten aan de aldus opgeroepene natie, waartoe ook wij behooren, maar willen vooraf de plegtige verklaring afleggen, dat geenszins gebrek aan belangstelling in de eer des vaderlands ons deze regelen doet schrijven. Integendeel, juist, omdat wij die eer op den hoogsten prijs stellen, gelijk ieder' Nederlander betaamt, die het wél met zijn land meent, willen wij niet medewerken tot eene onhandige of belagchelijke handhaving van die eer, die, onzes inziens, in eene ijdele ostentatie zou ontaarden. Onhandig noemen wij het, op het voorbeeld van vreemdelingen, een gedenkteeke te willen oprigten, waar reeds een gedenkteeke (dat bovendien de verdienste van hooger ouderdom bezit) bestaat. Belagchelijk noemen wij het, bij de natie daarvoor eene ziekelijke geestdrift op te wekken, want onze natie houdt niet van standbeelden. Maar bovenal vinden wij het belagchelijk, het denkbeeld dier oprigting op te dringen aan en het het eigendom als het ware te maken van eene stad, die nooit in eerbied en hulde voor haren verdienstelijken inboorling is achtelijk gebleven: getuige het bestaande standbeeld, getuige het monument in den Haarlemmerhout, getuige het ten jare 1823 gevierde eeuwgetijde! Met verwondering en verbazing lasen wij dus in de *Oproeping*, dat het bestuur der stad Haarlem dat denkbeeld zoozeer was toegedaan, want onwillekeurig opperden wij de vraag, of daarmede niet onvermijdelijk de stilzwijgende bekentenis gepaard ging, dat Haarlem in den vereischten eerbied en hulde te kort was geschoten tot op het oogenblik, dat het bestuur dier stad de verantwoordelijkheid van het thans geopperde vernuftige denkbeeld op zich nam en het tot het zijne maakte, en aldus vergat, dat men voor geestdrift in eene zaak wel eens te verre kan gaan? — Immers van zelf vloeit uit de goedkeuring van dat denkbeeld de erkenning voort, dat het bestaande standbeeld niet voldoende is. En nu vragen wij: Is dat beeld dan zoo afschuwelijk, of zelfs middelmatig, dat het Haarlems markt ontsiert? Voldoet het niet aan het eerste vereischte van een standbeeld, namelijk, om tijdgenoot en nakomeling met *COSTERS* verdiensten bekend te maken? Of is de stof, waaruit het vervaardigd is, niet langer tegen den tand des tijds bestand, zoodat het volstrekt noodig is den uitvinder der boekdrukkunst in metaal te doen verrijzen? — In een woord: wij kunnen het noodige of wenschelijke van dit plan volstrekt niet insien en zonden het alleen daarom afkeuren indien er nog niet andere redenen bestonden, die wij thans willen blootleggen.

Wij willen het eenigzins problematische van de uitvinding door *COSTER* daarlaten, en ons aan de zijde zijner verdedigers scharen: wij dringen evenmin op het nog meer problematische van zijne uiterlijke gedaante aan. Maar wij vragen, of men, behoefte gevoelende om de groote mannen zijns lands te vereeuwigen, juist met eenen man moet aanvangen, wien de eer van een beeld reeds is ten deele gevallen, en of er niet andere namen de bladzijden onzer geschiedenis versieren, wier eigenaars op die eer gelijke of grootere aanspraak zouden kunnen maken? Gelukkig, dat ons eindelijk de zekerheid werd verschaft, het beeld van den *grooten WILLEM* op het plein te 's Gravenhage te zullen zien verrijzen. Maar behalve den grondlegger onzer vrijheid waren er voorzeker nog wel andere mannen, wier leven voor ons volksbestaan gewichtig is geweest; wier roem een deel van onzen nationalen roem uitmaakt. Indien wij met de opnoeming wilden beginnen, waar zouden wij eindigen? Maar, bovendien, toegegeven, het zij noodig, de eer van Nederland en *COSTER* buitenlands te handhaven (want binnen 's lands is die handhaving toch wel *hors de saison*, of voor het minst overbodig) dan gelooven wij, dat er betere en meer afdoende middelen bestaan, om dat doel te bereiken, dan eene betrekkelijk altijd aanzienlijke som van de natie te heffen, om een standbeeld te doen verrijzen, dat voor de Nederlanders eene lang bekende waarheid zal verkondigen, de buitenlanders waarlijk niet overtuigen zal en bovendien na de inwijding spoedig door beiden vergeten zal zijn. Wie toch gelooft dáárom aan Duitschlands aanspraken, omdat voor *GUTENBERG* een standbeeld werd opgericht? En werden sommige tegenstanders van onze aanspraken door *COSTERS* standbeeld bekeerd, of door de met zorg en grondige kennis bewerkte geschriften van den heer *DE VRIES* en anderen?

Is daarenboven het oogenblik juist gekozen, om zulk eene oproeping aan het nederlandsche volk te rigten? Wij wenschen hier niet in beschouwingen over onzen financiëlen toestand te treden, daarover is met meerder' of minder' grond reeds veel gezegd en geschreven; maar wij vragen met nadruk: mag men, ook bij gunstigen toestand van het nationaal vermogen, eene somme gelds opofferen, alleen om

de kinderachtige en ijdele glorie, die in de *Oproeping*, bl. 2. met zoovele woorden wordt aangegeven, wanneer wij lezen: »*Bij de geheele wereld zonden wij, naar mijn oordeel, ons eene wel verdiende blaam van lafheid en koude onverschilligheid op den hals halen, indien wij gelaten konden duldten, dat de Duitschers met zulk een HEERLIJK standbeeld ter eere van den navolger des uitvinders bleven pronken, zonder dat bij ons, een financiëel zooveel meer vermogend volk, voor den waren uitvinder een daaraan geëvenredigd eerbewijs opgericht werd!*» Waarlijk, het herinnerde ons de kinderen, die ook een' »mooijen sabel» willen hebben, wanneer zij hunne speelgenooten met zulk speelgoed zien prijken! Daargelaten nog, dat wij dan die blaam van lafheid en onverschilligheid al lang verdiend hebben, in gevalle zij, ter onzer wederlegging, niet van de oprigting van *GUTENBERG*'s standbeeld wierd afhankelijk gemaakt.

Wij hebben slechts onze hoofdbedenkingen in het midden gebracht, ten einde niet in al te wijdloopige beschouwingen te vervallen. Nog slechts eene vraag: wie is die heer *SOORDIJK*, die het stukje ondertekend heeft? Onzes inziens, had onder die oproeping een meer bekende naam gepast, als men het denkbeeld opgang wilde doen maken. Wellicht heeft men echter, bij outstentenis van die bekendheid, de zaak tot de zaak van Haarlems achtbaar bestuur gemaakt!?

Ten slotte meenen wij de verklaring schuldig te zijn, dat wij door afdoende en zeker werkende middelen de eer des vaderlands zullen helpen bevorderen, waar zulks in ons vermogen is, maar dat wij voor een noodeloos duplicaat van *COSTERS* standbeeld geen' cent over hebben.

L. 28 juli 1847. A. en B.

Advertentiën.

Heden overleed op het allerovervachtst, aan eene beroerte, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, de WelEerwaarde Heer *H. TANNER*, Predikant bij de Hervormde Gemeente alhier, in den ouderdom van 39 jaren, waarvan wij circa 13 jaar in den gelukkigsten Echt mogten doorbrengen.

HATTEM, den 30sten Julij 1847. Wed. *H. TANNER*, *CRAMER*.

P. S. Zijne menigvuldige Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

PUBLIEKE VERPACHTING

van drie BOEREN-HOFSTEDEN, ééne KARMANSPLAATS en twee DAGLOONERSWONINGEN in de Heerlijkheid Doorwerth.

Bovenstaande verpachting zal, in den loop der maand Augustus aaustaande, op nader te bepalen dag en uur, plaats hebben. De voorwaarden zullen, van af den 5den Augustus eerstkomende, gedurende 14 dagen, ter visie liggen in de Herberg de *Zalmen*, te Doorwerth; waar tevens schriftelijke informatiën op franco aanvraag, onder Letter D., zijn te bekomen.

† † † De onder *Brummen* gelegene VASTE GOEDEREN, die den 24sten Julij 1847 in veiling zijn gebragt, zijn ingezet als volgt:

Het 1ste perceel op f4400; het 2de perceel op f1300; het 3de perceel op f466; het 4de perceel op f725; het 5de perceel op f261; het 6de perceel op f455; het 7de perceel op f830; het 8ste perceel op f625; het 9de perceel op f1375; het 10de perceel op f2515; het 11de perceel op f2015; het 12de perceel op f1750; het 13de perceel op f1900; het 14de perceel op f51; het 15de perceel op f250; het 16de perceel op f303; het 17de perceel op f2115; het 18de perceel op f3700; het 19de perceel op f2716; het 20ste perceel op f100.

De massa van perceelen 1 en 13 op f6250, die van perceelen 5, 6, 7 en 8 op f2225, die van perceelen 9 en 10 op f3975, die van perceelen 14 en 15 op f300, die van perceelen 1 tot en met 13 op f18440, en die van perceelen 17, 18 en 19 op f8500.

De tweede of laatste veiling is bepaald op Zaturdag den 7den Augustus 1847, des voormiddags ten 11 ure aan het Logement de *Kroon*. Nadere informatiën zijn met vrachtturije brieven te bekomen ten Kantore van den Notaris *VAN ITTERSUM*, te *Brummen*.

OPENBARE VERKOOPING.

Op Maandag den 30sten Augustus 1847, des avonds ten 7 ure, in het Logement den *Vergulden Arend*, te *Arnhem*, zal, bij inzet, worden geveild, en 14 dagen later, bij toeslag, worden verkocht:

Het ZOMER- en WINTER-VERBLIJF, *FONTANUS*, gelegen onder *Arnhem*, op ruim $\frac{1}{4}$ uur afstand van de Stad, aan den straatweg naar *Velp*.

Bestaande in een zeer logeabel HEERENHUIS, met bijstaande SCHUUR, geschikt voor plaatsing van

paarden en rijtuig, TUIN, BOOMGAARD en MOESLAND, WANDELBOSCHJE met EIKEN en andere BOOMEN, waaronder verscheidene hakbaar zijn, en STRUIKGEWASSEN, benevens 3 Bunders, 97 Roeden en 10 Ellen WEIDELAND, in het *Arnhemsche Broek*, welke Weide afzonderlijk en ook in massa zal worden geveild, zijnde het geheel volgens het Kadaster groot 6 Bunders, 64 Roeden en 50 Ellen, en te aanvaarden met 10. November eerstkomende.

Ter bezigtiging gelieve men te voren den toegang te verzoeken bij de bewoneresse *Mevrouw de Weduwe VAN KESTEREN*, zullende de bewijzen van eigendom en de voorwaarden van verkoop gedurende acht dagen voor den inzet, ter inzage der belanghebbenden, liggen ten Kantore van den Notaris, *Mr. GERARD VAN ECK*, te *Arnhem*. (Brieven-franco.)

In het Logement den *Vergulden Arend*, te *Arnhem*, zal, op Dingsdag 17 Augustus 1847, bij inzet, en veertien dagen later, den 31sten Augustus, bij toeslag, telkens des avonds ten zeven ure, in het openbaar worden verkocht:

Een kapitaal, ruim, stevig gebouwd en goed onderhouden HUIS, waarin sedert zeer vele jaren een voordeelige Manufactuurwinkel gehouden wordt en nog bestaat, met OPEN PLAATS en TUIN, staande te *Arnhem*, tusschen de Rijn- en *Velper-Barrière*, in de *Ketelstraat*, *Wijk E*, No. 55, met Achteruitgang in de *Heijendaalsteeg*, bewoond door den Eigenaar, den Heer *J. J. BOSSERT*.

Dit pand, door ligging op eenen der levendigste standen der Stad en de grootte van het terrein, geschikt voor het houden van WINKEL en het DRIVEN van elken anderen HANDEL, alsmede, om tot particulier Huis te dienen, is te aanvaarden 10. November 1847, en te zien elken voormiddag gedurende de laatste week vóór den dag van den inzet en dien van den toeslag.

Nadere inlichtingen te bevragen ten Kantore van *Mr. W. H. TAAIJ*, Notaris te *Arnhem*, met de veilingen belast.

† † † De Onbekende CREDITEUREN in den Beneficiairen Boedel van wijlen *J. H. EFFTING* worden uitgenoodigd, op den 18den Augustus 1847, der morgens om 10 ure, in persoon of door eenen Gemagtigde te compareren ten Kantore van den Notaris *GODEFRUIJ*, te *Arnhem*, tot het AFHOOREN DER REKENING van den Voogd, en de VERDEELING DER PENNINGEN tusschen de Comparerende en bekende Schuldeischers.

DERDE NEDERRIJSCH- NEDERLANDSCHE ZANGERSFEEST,

te *Arnhem* den 14den en 15den Augustus 1847.

De Commissie, ter regeling van dit Feest, brengt bij deze ter algemeene kennis, dat reeds nu de biljetten van toegang voor het Feest te verkrijgen zijn ten Kantore van den Heer Baron *VAN BEMERT tot DINGSHOF*, Hypotheek-Bewaarder te *Arnhem*, van des morgens 9 tot 1 uur, tegen betaling van f3 voor de beide dagen en voor f2 voor eenen dag; dat de plaatsen, echter, niet eerder dan op den 9den, 10den, 11den en 12den Augustus kunnen besproken worden, tenzelfden Kantore; dat de Tekstboekjes, bevattende de Gezangen, de namen der Componisten, der verschillende zang-vereeningen en der zangers, tegen 25 cents, zullen verkrijgbaar zijn ter voormelde plaats, alsmede bij de Boekverkoopers *STENFERT CROESE* en *VAN DER WIEL* alhier; — en, eindelijk, dat degenen, die voor de beide dagen toegang-biljetten genomen hebben, de repetitiën op Vrijdag den 13den Augustus, des avonds ten 8 uren, en op Zaturdag den 14den Augustus des morgens ten 8 ure, tegen betaling van 50 Centen, voor iedere derzelve, kunnen bijwonen.

Arnhem, 31 Julij 1847.

Markt prijzen.

NIJMEGEN, 2 augustus 1847.

Jarige Tarwe was aan onze markt bijna niet meer te vinden; benoodigden moesten bij kleinigheden vorige prijzen besteden van f16 à f19. — Er waren eenige partijen nieuwe ter markt, over het geheel van zeer goede kwaliteit en van 132 tot 136 pond wegende; dezelve zijn van f13 tot f16 verkocht. — Er was veel *Nieuwe Rogge* ter markt, welke echter zoo grof opruimde tot verlaagde prijzen, dat de behoefte niet volkomen voldaan kon worden; men heeft van f7.50 à f8.50 besteed; door elkander is de zwaarte op 123 tot 124 pond aan te nemen. — *Nieuwe Garst* was van f5.50 à f5.75 begeerd, doch nog niet veel ter veil, zullende zich het gewigt door elkander niet boven 100 pond bepalen. — *Boekweit*, slap f10 à f11 bij kleinigheden. — *Haver* flauw alleen voor plaatselijke behoefte f4 à f6, naar deugd — Er was wederom een nieuwe aanvoer van *Koolzaad*, hetwelk algemeen op f13 werd gehouden; hiertoe waren echter geene koopers; toen men later tot f12.75 begon los te laten, is hetzelfde grootendeels van f12.75 à f12.90 opgeruimd.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 Aug. 2 El 2 Palm 7 Duim; gew. 4 D. gov. O D. Te *Arnhem*, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.